© Muzeul Național al Literaturii Române Iași
www.muzeulliteraturiiiasi.ro

4 August 1949

Bacovia

Dragă Guido, n'am mai dat semne de viață, fiindcă deși datoc - aștept - nu prea aveam ce pentru a-ți scrie. Nimic nou. Deocamdată, tineam să-ți împărtășesc despre napile și mereu schimbătoarele mele proiecte

Cum o pagină ocupă și două, deci, mărturisesc, un număr deîndărătelea, proiectele nu le mai pun în funcție de spațiul celui de-al doilea număr, care vărd că mă-ncurcă și încă la înveșmântarea viitoarele postume.

Cum veniva mea în București în funcție de serviciul pe care mi-l voi fi fixat și de data când mi-o veni ființa să mă pre-dau pentru poziționarea definitivului de populație. Deci pentru moment totală ignoranță.

Gândindu-mă fel și chip la deșertăciunea a un individ care trăiește în imposibilitate și nu-i lasă în bătaia vântului

Am primit-o — de voiă cu mine vinti mai — mi-am
dat seama că te-am luat cam cu dorul apelor
și mă dacă de ultimul ger compral. Ce
vei face apoi? Poate în mare nădejde, în ariile de
plecare Dunării. Cred pentru mine — și'
practicos pentru tine. Dar ce zici tu? Dar
Helvie zi-i dau, ce pe urmă să fabrice un
cuvânt la Bîrlad în căutare de ceva
noutăți, pentru a rămâne în câmpul muncii.
Apoi să'am mărturisesc. În ceea de în dusbie
mea libertate, unde vădi că nu mai sunt în
stare să apuc normele și să lucrez în ampleul
Cum Decembrie cadimensia, în ceea de bătătură,
cărți, etc, fumăția mea principală pe care o fost
nevoie să fiu în zi și mă destrăm. Deci
mă apreciez, mi se pare că am intrat în anul
amurgului, și pentru mine mă dau focurile pe
dinafară, brumării unde au mai rămas 30 ani.
Viola, poate cum le zici. De ce să fiu trist, Lau
o depăși în vreme.

Cele bune motanului.

Sorin Lau

© Muzeul Național al Literaturii Române Iași
www.muzeulliteraturiiiasi.ro